

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Blankou Vernerovou ve věci

žalobce: **S** **O** narozený
bytem
zastoupený advokátem JUDr. Martinem Klímo
sídlem Jakubská 1, 602 00 Brno

proti

žalované: **ČR - Ministerstvo spravedlnosti ČR**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2
jednající prostřednictvím Úřadem pro zastupování státu ve věcech
majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o náhradu škody a nemajetkové újmy v souvislosti s nezákonným trestním stíháním

takto:

- I. Žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 1 772 359 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku, **se zamítá.**
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 972 Kč, a to do patnácti dnů ode dne právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Návrhem podaným u zdejšího soudu se žalobce po žalované domáhal původně zaplacení částky 1 964 536 Kč, jejíž součástí byl požadavek jednak na náhradu majetkové škody

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Šárka Kašparová.

a jednak na náhradu nemajetkové újmy v souvislosti s nezákonně vedeným trestním řízením proti jeho osobě. V žalobě bylo konkrétně uvedeno, že dne 1. 9. 2016 bylo žalobci sděleno Generální inspekcí bezpečnostních sporů, pracoviště ██████ sděleno obvinění pro zvlášť závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, a ačkoliv žalobce od počátku svou vinu popíral, jelikož se žádného sexuálního či jiného násilného jednání vůči svému synovi se nedopustil, přesto bylo dne 3. 9. 2016 rozhodnuto o jeho vzetí do vazby, následně byla proti žalobci podána obžaloba ze spáchání výše uvedeného zvlášť závažného zločinu a rozsudkem Krajského soudu v Brně byl žalobce dne 17. 5. 2017 uznán vinným tímto zločinem a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 5,5 roku. Dále bylo v žalobě uvedeno, že žalobce se proti tomuto rozsudku odvolal, přičemž o jeho odvolání rozhodl Vrchní soud v Olomouci dne 12. 7. 2017 pod č. j. ██████ tak, že napadený rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Žalobce dále v žalobě zdůrazňoval, že nicméně rozsudkem Krajského soudu v Brně vydaným dne 17. 10. 2017 pod č. j. ██████ byl opětovně odsouzen za spáchání zvlášť závažného zločinu znásilnění, a znovu mu byl nepravomocně uložen trest odnětí svobody v trvání 5,5 roku. Proti tomuto rozhodnutí pak podal žalobce odvoláním, o němž znovu rozhodoval odvolací soud, který svým rozhodnutím vydaným dne 13. 2. 2018 pod č. j. ██████ rozhodl tak, že rozsudek soudu prvního stupně znovu zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení s tím, že tedy rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 30. 8. 2018 vydaným pod č. j. ██████ byl tedy zproštěn obžaloby dle § 226 písm. a) trestního řádu. Na základě výše uvedených skutkových okolností pak bylo v žalobě dovozováno, že je nepochybné, že proti žalobci tedy bylo vedeno nezákonné trestní stíhání, v důsledku kterého mu vznikly majetkové škody a byla mu způsobena i nemajetková újma. V žalobě bylo dále uvedeno, že v souvislosti s vedením trestního stíhání vznikla žalobci škoda v jeho majetkové sféře spočívající v nákladech, které musel žalobce vynaložit na svou obhajobu v rámci trestního řízení a na úhradu znaleckého posudku. K tomu žalobce uváděl, že na náhradě škody spočívající ve vynaložených nákladech *na obhajobu* v rámci trestního řízení požaduje *uhrazení částky 165 557 Kč* a dále požadoval jakožto majetkovou škodu i náhradu škody spočívající v *úhradě znaleckého posudku*, který byl zpracován v rámci obhajoby žalobce v trestním řízení, a za nějž uhradil žalobce částku *ve výši 26 620 Kč*, to vše za situace, kdy žalobce tvrdil, že tento znalecký posudek významně přispěl k prokázání nevinu žalobce v rámci trestního řízení. Dalším požadavkem na náhradu majetkové škody pak byl i požadavek na *náhradu ušlé mzdy* za období od 1. 9. 2016 do 21. 7. 2017, tedy za dobu, kdy byl žalobce ve vazbě a nevykonával tedy činnost policisty s tím, že z tohoto důvodu tedy žalobce požadoval *uhrazení částky 286 359 Kč* (nevyplacený příjem + nečerpaná dovolená za rok 2016 v rozsahu 5 týdnů a za rok 2017 v rozsahu 10 dnů). Součástí požadavku žalobce pak byl i požadavek na náhradu *nemajetkové újmy způsobené výkonem vazby*, kdy žalobce za nezákonný výkon vazby požadoval odškodnění ve výši *486 000 Kč* a dále pak žalobce požadoval *i náhradu nemajetkové újmy v důsledku nezákonně vedeného trestního stíhání* s tím, že za tuto újmu byla žalobcem požadována *částka 1 000 000 Kč*. Ve vztahu k požadavkům na náhradu nemajetkové újmy v souvislosti s nezákonnou vazbou i nezákonně vedeným trestním stíháním bylo žalobcem poukazováno zejména na to, že žalobce své trestní stíhání i výkon vazby vnímal velmi negativním způsobem, to vše za situace, kdy byl nespravedlivě obviněn, byl ve vazbě a byl trestně stíhán pro spáchání zvlášť závažného zločinu v oblasti trestných činů proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti, konkrétně pro tvrzené zneužití svého ██████ syna, přičemž toto bylo pochopitelně veřejností vnímáno velmi negativně. Dále žalobce zdůrazňoval, že mu hrozil trest odnětí svobody v rozsahu od 5 do 12 let, přičemž v případě odsouzení nepřipadalo v úvahu podmíněné odsouzení, tedy že po celou dobu trestního stíhání byl vystaven tomu, že mu hrozí velmi vysoký nepodmíněný trest odnětí svobody, přičemž tento tlak pak byl umocněn i tím, že soud prvního stupně jej dvakrát

nepravomocně odsoudil k trestu odnětí svobody v trvání 5,5 let. Žalobce také zdůrazňoval, že jeho trestní věc byla sledována médii, přičemž všem těmto důsledkům vedení trestního stíhání pak byl vystaven po dobu dvou let. V neposlední řadě pak žalobce poukazoval i na významný zásah do profesního života, kdy žalobce zdůrazňoval, že v průběhu trestního stíhání byl postaven mimo službu a že jeho trestní stíhání bylo ze strany jeho profesního okolí vnímáno velmi negativně. Žalobce dále uvedl i to, že od 4. 8. 2017 začal být pro svůj špatný psychický stav a prožité traumatické události a dále i z důvodu dlouhodobého postavení policisty mimo službu léčen, že došlo k jeho sociálnímu vyloučení z přirozeného sociálního a pracovního prostředí a že byl nezákonným trestním stíháním výrazně ovlivněn i jeho partnerský život a že se u něj dostavila i finanční krize. V souvislosti s rodinným životem pak zdůrazňoval narušení vzájemných vztahů mezi ním a jeho synem a bylo poukazováno i na to, že byl výrazně zasažen i jeho vztah s jeho dcerou.

2. S ohledem na skutečnost, že v průběhu řízení došlo ze strany žalované k částečnému plnění ve vztahu k majetkové škodě požadované žalobcem v tomto řízení, a to ve vztahu k požadavku žalobce na zaplacení nákladů obhajoby ve výši 105 405,50 Kč a dále v rozsahu náhrady škody spočívající v úhradě znaleckého posudku ve výši 26 620 Kč, rozhodl se žalobce vzít žalobu zpět v plném rozsahu požadavku na náhradu majetkové škody, tedy v částce 192 177 Kč s tím, že toto stanovisko bylo soudu sděleno podáním žalobce datovaným dne 25. 2. 2020, přičemž o částečném zastavení řízení ve výše uvedeném rozsahu tedy bylo rozhodnuto usnesením vydaným dne 4. 6. 2020 pod č. j. 21 C 47/2019-146. (V rozsahu částky 132 025,50 Kč byla žaloba vzata zpět a řízení zastaveno pro chování žalované a v rozsahu částky 60 151,50 Kč zastavení řízení z procesního hlediska zavinil žalobce)
3. Následně pak ještě ze strany žalované došlo k dalšímu plnění ve prospěch žalobce, a to v souvislosti s náhradou nemajetkové újmy za nezákonné trestního stíhání, kdy žalobci v této souvislosti byla Ministerstvem spravedlnosti přiznána a vyplacena částka 120 000 Kč. Dále pak Ministerstvo spravedlnosti ještě žalobci přiznalo a zaplatilo jakožto náhradu nemajetkové újmy za vykonanou vazbu částku 243 000 Kč. Žalobce však v průběhu řízení ve vztahu k výše uvedeným vyplaceným částkám však nepřistoupil k dalšímu částečnému zpětvzetí žaloby, což odůvodňoval tím, že trvá na tom, aby mu byla vyplacena částka 1 000 000 Kč za nezákonné trestní stíhání a dále částka 486 000 Kč za výkon vazby a nadále pak požadoval zaplacení ušlého výdělku za dobu výkonu vazby ve výši 286 395 Kč.
4. Žalovaná v rámci vyjádření k žalobě uvedla, že žalobcem uplatněný nárok u Ministerstva spravedlnosti na náhradu majetkové škody a nemajetkové újmy v souvislosti s nezákonným trestním stíháním žalobce v rámci řízení vedeného u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. [REDAKCE] byl Ministerstvem spravedlnosti projednán, přičemž na základě uplatněného nároku byla žalobci jako náhrada škody v souvislosti s obhajobou v trestním řízení přiznána částka 105 405,50 Kč, jakožto náhrada škody spočívající v úhradě znaleckého posudku byla žalobci přiznána částka 26 620 Kč a dále žalovaná konstatovala, že jako finanční kompenzace byla žalobci za jemu způsobenou nemajetkovou újmu způsobenou výkonem vazby byla poskytnuta částka ve výši 243 000 Kč a v souvislosti s nezákonným trestním stíháním byla žalobci vyslovena omluva a bylo mu poskytnuto finanční zadostiučinění ve výši 120 000 Kč s tím, že tyto částky tedy považuje žalovaná za odpovídající konkrétním okolnostem projednávané věci. Ve vztahu k požadavku na zaplacení ušlého výdělku za dobu vazebního stíhání žalobce pak žalovaná odmítla plnění poskytnout, což odůvodňovala tím, že žalobce dle jejího přesvědčení neprokázal nade všechnu pochybnost výši ušlého výdělku a zejména žádným způsobem nevysvětlil, z jakého důvodu žádá i o proplacení nevyčerpané dovolené za roky 2016 a 2017. V průběhu řízení pak žalovaná ještě k tomuto nároku následně uvedla,

že tento nárok považuje v konečném důsledku za nedůvodný jako celek, když v této souvislosti poukázovala na znění ustanovení § 124 odst. 6 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru, z něhož dovozovala, že v případě zproštění viny, pokud došlo ke krácení platu (v tomto případě nevyplacení platu) policisty (tedy v tomto případě žalobce v tomto řízení), dochází k doplacení kráceného platu právě od zaměstnavatele, tedy Policie České republiky, přičemž žalobce v rámci řízení sice doložil, že došlo k zaplacení rozdílu mezi příjmem původně vypláceným žalobci před zahájením trestním řízením a příjmem, který mu byl vyplácen v době, kdy byl žalobce po propuštění z vazby postaven mimo službu, nicméně že žalobce měl dle přesvědčení žalované i za dobu výkonu vazby, s odkazem na shora uvedené zákonné ustanovení, požádat o doplacení mzdy zaměstnavatele, přičemž v této souvislosti bylo žalovanou poukazováno na to, že v řízení nebylo tvrzeno ani prokazováno, že by se žalobce domáhal ušlé mzdy i za období vazby právě po svém zaměstnavateli s tím, že teprve v případě, že by s takovýmto nárokem nebyl žalobce úspěšný, mohlo by být na žalovanou pohlíženo jako na sekundárního dlužníka. Ze všech shora uvedených důvodů tedy bylo navrhováno zamítnutí žaloby v plném rozsahu.

5. Mezi stranami nebylo sporu o tom, že vůči žalobci bylo dne 1. 9. 2016 usnesením Policie České republiky, Generální inspekci bezpečnostních sborů, pracoviště Brno, zahájeno trestní stíhání pro zvlášť závažný zločin znásilnění dle ustanovení § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, přičemž v průběhu v průběhu tohoto trestního stíhání, které trvalo od 1. 9. 2016 až do 2. 10. 2018, byl žalobce 2x nepravomocně odsouzen soudem prvního stupně k trestu odnětí svobody v trvání 5,5 let, přičemž následně byl žalobce obžaloby v plném rozsahu zproštěn a to rozsudkem Krajského soudu v Brně č. j. [REDAKCE]. Dále bylo mezi účastníky řízení nesporným, že žalobce byl v průběhu trestního stíhání omezen na osobní svobodě výkonem vazby, a to v době od 1. 9. 2016 do 21. 7. 2017 a že nároky na náhradu majetkové škody a nemajetkové újmy byly žalobcem uplatněny u Ministerstva spravedlnosti dne 6. 2. 2019.
6. Lékařskou zprávou [REDAKCE] J. N. [REDAKCE], psychiatricky, ze dne 31. 10. 2018 ve spojení s úředním záznamem o poskytnuté psychologické péči ze dne 19. 10. 2018 a lékařskou zprávou [REDAKCE] I. H. [REDAKCE] ze dne 29. 10. 2018 vzal soud za prokázané, že žalobce byl od dne 1. 3. 2018 léčen na psychiatrii [REDAKCE] J. N. [REDAKCE] z důvodu doporučení obvodní lékařky. Žalobci byla předepsána medikace, na kontroly docházel 1x za měsíc s tím, že jako diagnóza byla uvedena reakce na těžký stres a poruchy přízpůsobení v důsledku depresivních reakcí na pracovní a osobní problémy, byla konstatována ztráta motivace, zájmů, pokleslá nálada, pocit křivdy. Dále bylo výše uvedenými důkazy prokázané, že posuzovaný zároveň docházel do zdravotnického zařízení Ministerstva vnitra k [REDAKCE] L. H. [REDAKCE] a to již od 4. 8. 2017 z důvodu špatného psychického stavu po prožití traumatické události a jeho dlouhodobého postavení policisty mimo službu s tím, že mu byla poskytována odborná i farmakologická pomoc. Dále bylo těmito listinami prokázané, že s účinností od září 2017 byl žalobce z psychologické péče [REDAKCE] I. H. [REDAKCE] převzat do péče [REDAKCE] S. M. [REDAKCE] u níž mu bylo poradenství poskytováno ve čtrnáctidenních intervalech, přičemž v rámci psychologické zprávy ze dne 19. 10. 2018 pak bylo konstatováno, že žalobce byl vystaven dlouhodobé psychické zátěži a prožíval mimořádně závažnou životní krizi spojenou se společenskou dehonestací své osoby. V rámci této zprávy byl pozitivně hodnocen aktivní přístup žalobce při snaze o řešení dopadu traumatu s tím, že bylo předpokládáno, že i po návratu do výkonu služby bude třeba pokračovat v psychologické podpoře žalobce.
7. Oznámením Police České republiky ze dne 13. 9. 2016, rozhodnutími Policie České republiky, ředitele Městského ředitelství policie Brno, ze dne 26. 7. 2017 a ze dne

10. 10. 2018 a přípisem Krajského ředitelství Policie Jihomoravského kraje ze dne 22. 10. 2018 adresovaného žalobci vzal soud za prokázané, že Policie České republiky dne 13. 9. 2016 oznámila žalobci, že z důvodu vzetí do vazby nemá od 1. 9. 2016 nárok na služební příjem. Rozhodnutím Policie České republiky, ředitele Městského ředitelství policie Brno ze dne 26. 7. 2017 pak bylo po propuštění žalobce z výkonu vazby rozhodnuto o zproštění výkonu služby žalobce pro důvodné podezření ze spáchání trestného činu s tím, že ode dne zproštění výkonu služby náležel žalobci služební příjem ve výši 50 % průměrného služebního příjmu. Dále bylo výše uvedenými důkazy prokázáno, že dne 10. 10. 2018 bylo ředitelem Městského ředitelství policie Brno vydáno rozhodnutí o ukončení zproštění výkonu služby s tím, že zároveň bylo rozhodnuto o doplacení služebního příjmu za dobu zproštění výkonu služby. Dále pak bylo v řízení shora uvedenými listinnými důkazy prokázáno i to, že k žádosti žalobce Krajské ředitelství policie České republiky, personální oddělení, provedlo výpočet čisté mzdy žalobci za období od 1. 9. 2016 do 21. 7. 2017 ve výši 286 359 Kč s připočtenou nevyčerpanou dovolenou za roky 2016 a 2017.
8. Emailovou korespondencí mezi pracovníky Ministerstva spravedlnosti a právním zástupcem žalobce ze dne 5. 2. 2020 ve spojení s dokladem o vypořádání závazků a pohledávek a ve spojení se záznamem o zaslání přiznané částky ve výši celkově 495 025,50 Kč, přípisem Ministerstva spravedlnosti od odboru odškodňování odboru ekonomickému ze dne 4. 2. 2020 a výpisem z účtu ke dni 12. 2. 2020 vzal soud za prokázané, že Ministerstvo spravedlnosti České republiky již počátkem února 2020 zaslalo na účet právního zástupce žalobce, částku 495 025,50 Kč, která se však následně vrátila zpět z důvodu neexistujícího účtu. Za těchto okolností byl tedy právní zástupce žalobce požádán o sdělení řádného čísla, na něž má být platba poukázána, s tím, že platba ve shora uvedené výši pak byla ve prospěch čísla účtu nově uvedeného právním zástupcem žalobce realizována dne 12. 2. 2020.
9. S ohledem na skutečnosti, které byly v řízení mezi stranami nespornými a s ohledem na důkazy provedené v řízení v kontextu zohlednění poskytnutého plnění na náhradu nemajetkové újmy v souvislosti s výkonem vazby a nezákonně vedeným trestním stíháním, byl žalobce při jednání soudu dne 20. 4. 2021 vyzván podrobnými výzvami dle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. k doplnění skutkových tvrzení a označení důkazů k jejich prokázání, zejména ve vztahu k tomu, jakým zcela konkrétně popsáním způsobem výkon vazby a vedení nezákonného trestního stíhání zasáhlo do jednotlivých oblastí života žalobce a žalobce byl vyzván i k řádnému označení všech důkazů tato skutková tvrzení prokazujících, a to i s ohledem na to, aby soud mohl v řízení posoudit, zda odškodnění, kterého se žalobci v rámci mimosoudního projednání věci dostalo ze strany Ministerstva spravedlnosti (odškodnění nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání ve výši 120 000 Kč a za výkon vazby ve výši 243 000 Kč) je odškodněním adekvátním, či zda je důvodné částky poskytnuté Ministerstvem spravedlnosti eventuálně ještě navýšit. Žalobce byl zároveň poučen o důsledcích neunesení břemene tvrzení a břemene důkazního, to vše za situace, kdy při jednání soudu dne 20. 4. 2021 bylo řízení zároveň koncentrováno a žalobci byla poskytnuta toliko lhůta pro reakci na výzvy soudu dle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. Žalobce však ve lhůtě, která mu byla soudem k jeho žádosti poskytnuta, na výzvy soudu vůbec nereagoval, skutková tvrzení nedoplnil a ani neoznačil ani žádné další důkazy. Mimo to pak byl žalobce u jednání soudu dne 20. 4. 2021 v souladu s ustanovením § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. vyzván i k doplnění skutkových tvrzení týkajících se jeho požadavku na náhradu majetkové škody za ušlý příjem po dobu výkonu vazby s tím, že žalobce byl vyzván zejména k tomu, aby s ohledem na argumentaci strany žalované doplnil zda požádal Policii ČR, co by svého zaměstnavatele, o náhradu ušlé mzdy i za dobu výkonu vazby, pokud ano, aby doplnil

tvrzení ohledně toho, zda jeho žádosti bylo či nebylo vyhověno a k tomu označil důkazy, přičemž v případě, že tato žádost nebyla podána, z jakých důvodů. Dále byl žalobce vyzván i k tomu, aby osvětlil skutečnosti, zda a pokud ano, v jakém rozsahu je do jeho požadavku na náhradu ušlé mzdy za dobu výkonu vazby zahrnut i jeho požadavek na náhradu nevyčerpané dovolené za roky 2016 a 2017 a v jakém konkrétním rozsahu s tím, že ani na tuto výzvu dle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř., a to po poučení o následcích neunesení břemene tvrzení a břemene důkazního nebylo ze strany žalobce v soudem poskytnuté lhůtě reagováno.

10. Následně, a to poté, kdy nebyla na výzvu soudu doplněna skutková tvrzení a označeny důkazy k jejich prokázání, požádal žalobce o přerušení řízení s argumentací vztahující se k jinému trestnímu řízení vedenému proti jeho osobě u Městského soudu v Brně pod sp. zn. [REDAKCE]. S ohledem na následně poskytnutou informaci ze strany právního zástupce žalobce, že ve výše uvedené věci, která však bezprostředně nesouvisí s trestním řízením, jehož odškodnění je předmětem tohoto řízení, bylo podáno žalobcem dovolání, soud dospěl k závěru, že zde rozhodně nejsou dány objektivní důvody pro přerušení řízení do rozhodnutí o dovolání žalobce v tomto jiném trestním řízení, v němž jak bylo v souvislosti s žádostí žalobce o přerušení řízení z výpisu z RT na žalobce zjištěno, byl žalobce odsouzen pro jiný trestný čin dle § 185 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, neboť výsledek tohoto zcela jiného trestního řízení vedeného proti žalobci, resp. rozhodnutí dovolacího soudu, nemohlo být relevantním důvodem pro přerušení řízení v této věci.
11. Podle ustanovení § 1 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
12. Podle ustanovení § 5 písm. a), b) zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem.
13. Podle § 7 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
14. Podle § 8 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb., nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
15. Podle ustanovení § 13 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon k provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.
16. Podle § 31 odstavec 1 zákona č. 82/1998 Sb., náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu.

17. Podle ustanovení § 31a odst. 1 zákona 82/1998 Sb., bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 citovaného ustanovení, se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 citovaného ustanovení v případě, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem dle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí přihlédne se při stanovení výši přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména a) k celkové délce řízení b) k složitosti řízení c) k jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení d) k postup orgánů veřejné moci během řízení, e) k významu předmětu řízení pro poškozeného.
18. Ačkoliv tedy s ohledem na nesporná skutková tvrzení účastníků řízení a důkazy v řízení provedené a posouzené v kontextu shora uvedených zákonných ustanovení *bylo možno v rámci tohoto řízení uzavřít, že co do základu je dán odpovědnostní titul žalované na náhradu majetkové škody i nemajetkové újmy*, která byla v tomto řízení požadována žalobcem v důsledku proti němu nezákonně vedeného trestního stíhání, když za nezákonné rozhodnutí je v daném případě nutno považovat rozhodnutí o sdělení obvinění vydané Policií ČR, Generálním inspekcí bezpečnostních sborů, pracoviště [REDAKCE] dne 1.9.2016, jehož nezákonnost pak byla deklarována zprošťujícím rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 30. 8. 2018 vydaného pod č. j. [REDAKCE] jímž byl tedy žalobce obžaloby ze spáchání zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákona zproštěn dle § 226 písm. a) trestního řádu, přesto soud v projednávané věci dospěl k závěru, že po zohlednění částečného plnění ze strany žalované nejsou dány důvody pro to, aby ve zbývajícím rozsahu požadavku žalobce na náhradu majetkové škody a nemajetkové újmy bylo žalobě vyhověno. Důvodem pro toto rozhodnutí soudu pak bylo to, že žalobce vůbec nereagoval na výzvy soudu dle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. k doplnění skutkových tvrzení a označení důkazů k těmto doplněným skutkovým tvrzením, které mohly mít dopad na posouzení toho, zda odškodnění, kterého se žalobci ze strany Ministerstva spravedlnosti ve vztahu k náhradě nemajetkové újmy za výkon vazby (částka 243 000 Kč) a nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání jeho osoby (částka 120 000 Kč), je či není dostatečnou satisfakcí. Za situace, kdy tedy na výzvy soudu k doplnění tvrzení jak zcela konkrétně (a nikoliv pouze formou zevšeobecňujících tvrzení) bylo do jednotlivých oblastí života žalobce zasaženo výkonem vazby i nezákonně vedeným trestním řízením, nebylo reagováno, soud tedy v důsledku neunesení břemene tvrzení a břemene důkazního žalobcem neměl podklady pro to, aby případně mohl dopět k závěru, že částky, které žalobci již byly poskytnuty, nejsou dostatečnou satisfakcí žalobci vzniklé nemajetkové újmy. *Protože tedy žalobce v tomto směru neunesl břemeno tvrzení a břemeno důkazní, soud v rozsahu požadavku žalobce na náhradu nemajetkových újem za výkon vazby a nezákonné trestní stíhání žalobní požadavek v plném rozsahu zamítl, tedy požadavek žalobce na náhradu nemajetkové újmy za výkon vazby v rozsahu částky 486 000 Kč a požadavek žalobce na náhradu nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání v rozsahu částky 1 000 000 Kč, a to za situace, kdy ačkoliv v průběhu řízení byla ze strany žalované prokazatelně zaplácena jako náhrada nemajetkové újmy za vazbu částka 243 000 Kč a jako náhrada nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání žalobce částka 120 000 Kč, přesto žalobce ani v rozsahu tohoto plnění nepřistoupil ke zpětvzetí žaloby s tím, že tedy v rozsahu částek 243 000 Kč a 120 000 Kč byl požadavek žalobce nedůvodný v důsledku již poskytnutého plnění ze strany Ministerstva spravedlnosti a ve zbývajícím rozsahu pak právě s ohledem na neunesení břemene tvrzení a břemene důkazního Co se pak týká*

požadavku na náhradu majetkové škody spočívající v náhradě *ušlého výdělku za období výkonu vazby, je i v tomto směru třeba konstatovat, že žalobce neunesl břemeno tvrzení a břemeno důkazní*, když při jednání soudu byl s ohledem na argumentaci strany žalované výslovně dle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. vyzván k doplnění skutkových tvrzení, zda vyzval Policii ČR, tedy svého zaměstnavatele, k doplacení náhrady ušlého výdělku i za dobu výkonu vazby, jakým způsobem bylo o jeho žádosti rozhodnuto, případně z jakých důvodů nebyla žádost podána, a ke všem těmto doplněným skutkovým tvrzením označil důkazy, přičemž za situace, kdy žalobce ani v tomto směru jakákoliv skutková tvrzení nedoplnil a přes výzvy soudu neupřesnil ani to v jakém rozsahu je tedy součástí požadavku na náhradu ušlého výdělku i požadavek na náhradu nevyčerpané dovolené za roky 2016 a 2017, když částka 286 359 Kč v žalobě byla konstruována jako jeden celek bez rozlišení jednotlivých složek, ve vztahu k nimž by případně bylo důvodné samostatně posoudit důvodnost uplatněného nároku, soudu tedy ani ve vztahu k požadavku na náhradu majetkové škody ve shora uvedeném rozsahu tedy *nezbylo nic jiného, než žalobní požadavek na náhradu majetkové škody ve výše uvedeném rozsahu taktéž pro neunesení břemene tvrzení a břemene důkazního zamítnout*, neboť soud tedy ze strany žalobce neměl poskytnuta relevantní skutková tvrzení a případně označené důkazy pro vyhodnocení důvodnosti tohoto vzneseného požadavku.

19. Pod bodem II výroku rozsudku pak soud rozhodl o náhradě nákladů řízení mezi účastníky. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky pak bylo rozhodováno s odkazem na ustanovení § 142 odst. 2 o. s. ř. při zohlednění zásad rozhodování o nákladech řízení v případě, že v řízení je vedle majetkové škody požadována i nemajetková újma. S ohledem na to, že součástí požadavku na náhradu škody a nemajetkové újmy v rámci tohoto řízení byl požadavek na náhradu dvou nemajetkových újem, a to za nezákonné trestní stíhání a za výkon vazby, je třeba ve vztahu k této nemajetkové újmy u každé z těchto nemajetkových újem při posuzování úspěchu a neúspěchu účastníků řízení vycházet při posuzování úspěchu a neúspěchu ve věci z částky 50 000 Kč (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 30Cdo 1435/2015). Jestliže tedy žalobce v řízení uplatnil 2 náhrady za nemajetkovou újmu a byť sice na obě tyto náhrady bylo ze strany žalované částečně plněno, přesto, s ohledem na skutečnost, že žalobce v důsledku tohoto plnění nevezal žalobu částečně zpět, a žalobní požadavky na náhradu nemajetkových újem tedy byly zamítány v plném rozsahu, je tedy třeba pro posouzení úspěchu a neúspěchu řízení ve věci vycházet z toho, že žalobce byl po formální stránce se svými nároky na nemajetkovou újmu zcela neúspěšný, teda byl zcela neúspěšný se svým požadavkem v částce 2 x 50 000 Kč. Dále pak byl žalobce neúspěšný i se svým požadavkem na náhradu ušlého výdělku ve výši 286 359 Kč a za neúspěch ve věci je pak třeba považovat i to, že z procesního hlediska bylo řízení o náhradě nemajetkové újmy zastaveno co do částky 60 151,50 Kč pro chování žalobce. Za úspěch žalobce při posuzování náhrady nákladů tohoto soudního řízení lze pak tedy považovat toliko částky 105 405,50 Kč a 26 620 Kč s tím, že tedy po porovnání úspěchu a neúspěchu ve věci shora uvedeným způsobem je třeba vycházet z toho že předmětem řízení tedy byla částka 578 536 Kč tedy zřejmé že žalobce byl neúspěšný v rozsahu částky 446 510,50 Kč (stanoveno za účelem posouzení úspěchu a neúspěchu ve věci), tedy v rozsahu 77 % a úspěšný toliko v částce 132 025,50 Kč, tedy v rozsahu 23 %, přičemž po odečtení úspěchu a neúspěchu ve věci je zřejmé, že v rozsahu 54 % byla ve věci úspěšná žalovaná, a proto soud přiznal žalované náhradu nákladů řízení ve výši 972 Kč, když při 100 % úspěchu ve věci by měla žalovaná nárok na přiznání 6 paušálních náhrad po 300 Kč (za vyjádření k žalobě, 2 přípravy k jednání věci a 3 účasti u jednání soudu, když příprava za jednání soudu, při němž byl toliko vyhlášen rozsudek přiznávána nebyla), tedy na náhradu nákladů řízení v částce 1 800 Kč, avšak s ohledem na úspěch žalované v rozsahu toliko 54 %, jí byla přiznána částka shora uvedená.

20. Lhůta k plnění pak byla poskytnuta žalobci patnáctidenní, a to za situace, kdy, pokud je tato lhůta žádána a následně poskytována v případě, že povinnost k plnění je ukládána žalovanému, soud tedy neshledává důvody pro to, aby stejná lhůta pak nebyla poskytována i straně žalobce v případě jeho neúspěchu ve věci. Proto tedy byla žalobci v tomto řízení lhůta k plnění náhrady nákladů řízení poskytnuta dle § 160 o. s. ř. ve shora uvedeném rozsahu patnácti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Protí tomuto rozsudku **je** možno podat odvolání do patnácti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2, a to v potřebném počtu stejnopisů.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný navrhnout jeho soudní výkon nebo exekuci.

Praha 10. června 2021

Mgr. Blanka Vernerová v. r.
soudkyně